

ЗНАЙ НАШИХ!

А ЩО ТИ ПРОПОНУЄШ ДО РЕФОРМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ?

Нещодавно у Національному агентстві України з питань державної служби відбулося нагородження переможців Всеукраїнського конкурсу творчих робіт серед молоді. Він пройшов вже вчетверте і мав на меті підтримати молодь, покращити суспільне сприйняття роботи державних службовців та зацікавити молоде покоління працею в державних установах.

Цього року участь у конкурсі взяла молодь із понад 100 міст і містечок України, а також з Німеччини, Польщі та Бельгії. Загалом до оргкомітету надійшло більше 200 робіт. Активно долучилися і студенти НУБІП: бакалавр публічного управління та адміністрування Вікторія Терьошина посіла 1-ше місце у номінації «Реформування державного управління в контексті європейської інтеграції України».

– Подібно до сполучень архітектурних стилів у будівлях, реформи об'єднують традиційне українське управління з передовими європейськими підходами, – говорить дівчина. – Так само, як стіни міста віддзеркалюють його душу, реформи відображають поступову трансформацію України у сучасну ефективну державу. Як у мозаїці, де кожен елемент має значення, реформи державного управління визначають точки зростання і зміцнення. Вони додають важливі ноти прозорості та відповідальності в роботі органів влади. Це як відкриті вікна, через які проникає вітер із Європи, несучи з собою нові ідеї та методи.

Тетяна Ковтун

ГОСПОДАРЮЄМО

ЗВІТУЄ БОЯРСЬКА ЛДС

На базі Боярської ЛДС пройшло виїзне засідання ректорату – семінар, де виробничники і науковці обговорювали питання відтворення лісів як екобезпечне майбутнє наступних поколінь та передумова сталого розвитку країни. Про виробничу діяльність цього року та перспективи на найближче майбутнє поінформував директор станції Анатолій Карпук.

У Плесецькому лісництві гості побували на дослідно-виробничих, дослідній і виробничій ділянках. Зокрема, побачили у роботі лісовоз IVECO, придбаний цієї весни, мульчувачі та інше.

Останнім (але не за значенням) пунктом виїзного засідання ректорату стала презентація насіннево-селекційного комплексу ННВЦ Боярської ЛДС. У 2023-2024 рр. тут планується комплекс лабораторій з вирощування покращеного садивного матеріалу. Все це включатиме підрозділ лабораторії біотехнології, лабораторію лісового насінництва, центр переробки насіння, лінію з висівання насіння у касети і поле дорощування сянців з дощувальною консоллю. Обладнання придбане за кошти, виручені ЛДС від виробничої діяльності.

Валентин Обрамбальський

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

УКРАЇНА-ПОЛЬЩА: ВЗАЄМОДІЇ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У Білостоку (Польща) пройшов спільний україно-польський ректорський семінар, присвячений взаємодії систем вищої освіти обох країн у часи війни, обміну досвідом, дискусії щодо форм та перспектив поєднання зусиль у найближчі роки. Участь у ньому в складі делегації Спільки ректорів закладів вищої освіти України взяв і ректор НУБІП Станіслав Ніколаєнко.

Головуючи на сесії «Діяльність національних конференцій ректорів: досвід KRASP та Спільки ректорів України у світлі міжнародного досвіду», він зацентрував увагу на співпраці НУБІП України з польськими вишами – Варшавським, Познанським університетами наук про життя, Вроцлавським, Люблінським природничими університетами, Університетом Поморським у Слупську, Університетом Вармінсько-Мазурським в Ольштині. Важливим етапом цієї співпраці стала участь в альянсах UNiGreen та EUgreen, координаторами яких стали наші партнери. Протягом року майже сотня наших науково-педагогічних працівників, студентів та аспірантів пройшли стажування в провідних європейських університетах, спланували спільні проекти, здобути важливий міжнародний досвід. Мають розвиток і програми подвійних дипломів, участь в яких щорічно беруть понад 120 студентів НУБІП України.

Розуміючи взаємну зацікавленість у співпраці, Станіслав Ніколаєнко озвучив пропозиції щодо подальшого розвитку співробітництва. Головне тут – перейти від формалізованого підходу до плідної дискусії та реалізації конкретних кроків. Доцільно сформувати пропозиції до урядів та профільних міністерств,

спрямовані на адаптацію європейського і міжнародного передового досвіду в практику виховання та навчання майбутніх поколінь високоосвічених професіоналів-фахівців, пропозицій спільних проектів та досліджень з проблем глобальних викликів, визначених в Цілях сталого розвитку третього тисячоліття.

А при реформуванні вищої освіти України варто врахувати досвід Польщі, зокрема в сфері фінансування, де поєднується складова сталого стабільного розвитку закладів вищої освіти та показники ефективності діяльності.

Важливим напрямком спільної співпраці є формування та поширення в суспільствах обох країн чіткої позиції ректорського діалогу щодо недопущення шпунтих конфліктів, пов'язаних з окремими моментами нашої спільної історії, протидії пропаганді міжнародних протиріч.

До програми візиту увійшло також знайомство з матеріально-технічною базою і перемовини з керівництвом Білостоцького медичного університету та Білостоцької політехніки.

Олександр Лабенко

СТУДАКТИВ

ПОРА ЖОВТОГО ЛИСТЯ – І ПОШАНУВАННЯ КРАЩИХ СТУДЕНТІВ

Студентські роки – найцікавіші в житті кожної людини. В них часто визріває перше кохання, поглиблюється пізнання світу, відбувається становлення особистості та обирається подальший шлях. Кожен, хто був студентом, задає ці роки з радісним трепетом. Відчайдушна юність, коли найбільша проблема – сесія, що насувається, а найочікуваніші дати – Міжнародний день студента і День студента України.

Якраз з нагоди останніх в університеті відбулися урочини, на яких відзначали кращих з кращих. Їх вітав ректор Станіслав Ніколаєнко. Він згадав історію свята, яка починалася зовсім не радісно, подякував молоді НУБІП за активну життєву позицію і прагнення працювати на перспективу.

– Ми надіємось на вас, ваш патріотизм і єдність. Разом робимо все для Перемоги на своєму, освітньому фронті, – наголосив він.

І озвучив наказ про відзначення кращих представників нинішнього студентства: подяки отримали 58 з них, ще 197 – за поданням факультетів та навчально-наукових інститутів отримали грошові премії.

А гравці футбольної збірної університету, яка успішно виступає в міських і українських футбольних турнірах, отримали комплект спортивної форми, дизайн якої схожий на форму київського «Динамо».

Учасники зібрання хвилиною мовчання згадали полеглих героїв, які відлетіли від нас у небесну блакить, щоб там, у вселенському безмежжі янгольськими сотнями захищати рідний край від демонів зла, щоб очистити небесний простір від брехні та бруду, від слідів смертоносних ракет, запаху порошу і тротилу. А Вікторія Єсіп подарувала ректорові свій малюнок, навіяний подіями війни, але написаний з надією на майбутнє.

Ірина Майданюк

ДІАЛОГ З МОЛОДДЮ

ВІДЧУВАТИ ПУЛЬС ЖИТТЯ СТУДЕНТСТВА

Останній місяць осені – традиційна пора зустрічі ректора Станіслава Ніколаєнка зі старостами академічних груп денної форми навчання та студентським активом університету. Очікування і сподівання на результативність від неї з року в рік були і залишаються високими.

От і цього листопада на діалог з очільником університету зібрались більше 400 лідерів академічних груп 1-го, 2-го та 4-го курсів бакалаврату, які зараз перебувають на очному навчанні. Ще понад 150 старост 3-го курсу бакалаврату і першого року навчання магістратури доєдналися дистанційно.

Спільні завдання студактиву і ректорату

Про роль і місце науково-педагогічного колективу університету у вихованні сучасного студентства – як висококваліфікованих фахівців і справжніх патріотів України, роль у цьому процесі старост і студактиву академічних груп – йшлося у вступному слові Станіслава Ніколаєнка. Привітавши колектив з Днем гідності та свободи та Міжнародним днем студента, він зазначив: НУБіП навіть у тяжких воєнних умовах залишається одним із лідерів вищої освіти України та волонтерського руху. На сьогодні наш виш надає значну матеріальну допомогу Збройним Силам України, а багато студентів, випускників і викладачів захищають Батьківщину від рашистської навали. І поки вони борються нашу державу на полі бою, студенти в аудиторіях повинні здобувати якісну освіту для відновлення та розбудови України. Тож підтримуйте Сили оборони, не ведіть себе так, ніби війни немає!

Керівництву університету цікава активна співпраця зі студентською молоддю, адже саме їй ми передаємо свій досвід, вміння та знання. Тож разом мусимо дбати про якість освітнього процесу, формувати той фундамент знань, на якому здійснюється доля кожного. Робота з людьми була і залишається для нас основною.

Очільник університету закликав студентів 1-го і 2-го курсів не розмінюватися на дрібниці, а третьокурсників – поглиблювати спеціалізацію, серйозно готуватися до майбутнього працевлаштування і обирати тематику бакалаврських робіт. Особливо увага була зацентована на четвертокурсників, котрі переживають зараз відповідальний період: готуються до випускних іспитів і захисту кваліфікаційних бакалаврських робіт. Магістрам же (особливо майбутнім лікарям ветеринарної медицини і юристам), як і студентам перших курсів, не слід задовольнятися малим, а успішно вийти на фінішну пряму, захистити магістерську роботу і працевлаштуватися. В чому університет надаватиме всебічну допомогу.

Станіслав Ніколаєнко, підкресливши, що посада і постать старости академічної групи – це серйозне підґрунтя для подальшого кар'єрного зростання,

озвучив спільні завдання студактиву і ректорату. Їх вісім. Перше – допомога ЗСУ, волонтерська діяльність, готовність до захисту країни. Друге – спільна діяльність по створенню умов для якісного оволодіння знаннями, уміннями, компетентностями, участь у створенні навчальних програм, дослідженнях, наукових гуртках. Третє – практична підготовка, створення мережі науково-практичних центрів; пошук місць ефективної практики; дуальне навчання. Четверте – знання, вивчення іноземних мов, закордонні стажування та практики. П'яте – допомога у працевлаштуванні, пошук місця роботи, проведення ярмарків вакансій. Шосте – поліпшення ситуації в гуртожитках, організація спортивних, культурно-просвітницьких заходів, якість харчування. Сьоме – участь у будівництві нових гуртожитків, спортзалу, ігрових майданчиків. Восьме – культурне зростання, виховання співналежності, патріотизму, поваги до університету і України: студент – це насамперед громадянин, патріот, фахівець.

Що турбує студентів?

А далі монолог переріс в діалог із залом. Те, що і студентам потрібна була ця розмова, засвідчили їх численні запитання.

*Аліна Туровнік
четвертокурсниця
агробіологічного факультету
(сім'я якої проживає
на Херсонщині)*

Перш ніж озвучити своє запитання, подякувала ректору за повернення стипендіального забезпечення і поцікавилася, що буде зі стипендією у 2024 році? Для багатьох студентів з прифронтових областей стипендія дуже потрібна, бо наразі доводиться скрутно. Відповідь: позиція керівництва університету – підтримувати всіх, хто цього потребує. Тож у кого виникають проблеми – допоможемо, залишилося лише визначитися з формою цієї допомоги.

Четвертокурсник економічного факультету Максим Найко висловив інтерес багатьох своїх колег по навчанню щодо вступу до магістратури на бюджет. Адже ходять розмови, що МОН його скасовує.

Відповідь Станіслава Ніколаєнка була однозначною: держзамовлення повинне бути на всі спеціальності!

Друге запитання – від того ж Максима Найка – стосувалося небезпеки ліквідації заочної форми навчання. Знову ж таки, відповідь однозначна: в НУБіП зараз більше 100 військовослужбовців навчаються заочно, і навіть позбавляти захисників такою можливістю? Спільними зусиллями освітан і громадськості ми цього не допустимо.

*Дар'я Нікітіна,
третьокурсниця факультету
ветеринарної медицини*

Як бути зі складанням іспиту, якщо прозвучить сигнал повітряної тривоги? – Відповідь: в університеті розроблена відповідна інструкція, яка передбачає і цей випадок. Деканати і директорати мають потурбуватися, щоб місця складання знаходилися неподалік сховищ, а сам процес узгоджувався викладачем і групою. Та все ж доцільно завершити іспит у визначений день.

Старшокурсники залучаються до профорієнтаційної роботи у школах своєї малої батьківщини. Одна з них – Єлизавета Лиховша, на сьогодні вже побувавши у трьох школах, сформулювала найпоширеніше питання від учнів. І стосуються вони переважно можливості вступу на бюджет, зокрема на ветеринарну медицину, біотехнології та інші спеціальності. Відповідь Станіслава Ніколаєнка знову була категоричною: державне замовлення – як необхідний атрибут держави і соціальної справедливості, як соціальний ліфт для кожного – ми будемо відстоювати! Студентство ж має підтримати цю позицію, бо тільки так, спільно, можемо досягти тут успіху.

Скласти сесію успішно і організовано

Про організоване завершення навчання у першому семестрі 2023/2024 навчального року проінформував начальник навчального відділу Ярослав Рудик. Він також озвучив кроки на цьому шляху, які старостам і активу слід реалізувати для цього. Перший: переконатися, що всі студенти академічної групи володіють інформацією про свої академічні успіхи та впевнено долучаються

до сесії. Другий: провести (спільно з наставниками) зустрічі з одногрупниками, які мають академічну заборгованість, для запобігання освітнім втратам. Третій: проконтролювати, чи всі студенти отримали допуски до екзаменів, та успішно скласти заліки як одна команда. Четвертий: ознайомитися з графіком проведення екзаменів та проінформувати групу. П'ятий: оформити журнали груп та здати їх на перевірку в деканат чи дирекцію. І, нарешті, шостий: долучитися до анкетування старост, яке допоможе керівництву університету проаналізувати запити і пропозиції студентства – і, відповідно, бути у постійному діалозі.

Сенат СО як опора для старости

Про взаємодію органів студентського самоврядування зі старостами груп та її вплив на освітній процес своїх колег по навчанню проінформував голова сенату Студентської організації НУБіП України Олександр Вертелецький. Коротко підсумовуючи цю інформацію, можна зазначити: кожен із старост та активу академічних груп може звернутися до університетського самоврядування з тих чи інших питань, що їх турбують, – і отримують всю необхідну допомогу.

*Ірина Кушніренко,
Максим Потопеня*

Про актуальність діалогу зі старостатом

*Марія Шелутець,
староста 1-ї групи 1-го курсу
гуманітарно-педагогічного факультету
(спеціальність «Журналістика»)* – Староста я молода. І за віком, і за терміном перебування на посаді

– буквально кілька днів. Хоча заступником старости була аж два місяці. А тепер по темі: для нас, першокурсників, такі зустрічі особливо важливі. Як староста групи з 31 студентами часом не відразу можемо знайти спільну мовою з одногрупниками, іноді виникають і проблеми комунікації з викладачами. А ще слід вчасно скласти щотижневий звіт і надіслати його в деканат. Для мене найважчим у посаді старости є завдання вирішувати проблеми, які мене особисто не стосуються. Інколи навіть не знаю, що в тій чи іншій ситуації робити. Тож поради нашого ректора, який керує величезним колективом, особисто мені точно принагодяться.

*Ольга Кривенко,
староста групи ТТ2310ст
(механіко-технологічний факультет).*

Комунікація з групою йде на хорошему рівні. Можливо, через те, що група навчається за скороченим терміном, і частина її студентів прийшли з одного коледжу. Серед проблем – низький рівень ініціативи: студентам вже не цікаво брати участь у будь-яких конкурсах чи заходах. Але як офіційний представник, завжди намагаюся захищати інтереси своєї групи. А своїм колегам-старостам можу порадити одне: не ганяйтесь за балами та чиймись очікуваннями щодо себе, а просити допомоги та підтримки, коли це необхідно, піклуватись про себе та навчатись. Що сьогодні і поради робити наш ректор.

*Ірина Зезуль, Ольга Крисюк,
студентки 1-го курсу спеціальності "Журналістика"*

Дар'я Нікітіна

Аліна Туровнік

Максим Найко

Ольга Кривенко

Марія Шелутець

ВСТУПНА КАМПАНІЯ 2024

Дарина Нікітченко

Марина Савченко

Олександр Бабенко

Роман Баліцький

Назар Кулібаба

У ПОШУКУ КРЕАТИВНОЇ І ВМОТИВОВАНОЇ МОЛОДІ

Два Дні відкритих дверей університет приймав випускників шкіл і коледжів

Два четверга листопада Голосіїв і НУБіП нагадували вулицю: на традиційні Дні відкритих дверей до НУБіП завітало 1750 школярів Києва і столичної області та інших регіонів, а ще за кілька днів – випускники б'з коледжів і технікумів. Ще кількостот потенційних абітурієнтів долучилися до них у дистанційному форматі.

Щоб краще продемонструвати їм можливості нашого вишу, потенційних абітурієнтів у гербовій залі зустрічала виставка: всі факультети і ННІ представили на ній найцікавіше і те, що найповніше розкриває суть фаху, за яким вони ведуть підготовку. Крім того, це ще й чудова можливість поспілкуватися з викладачами і керівництвом, котрі власне і презентують свої підрозділи.

Від першої особи

Весь великий комплекс, що зветься Національний університет біоресурсів і природокористування України, гостям презентував ректор Станіслав Ніколаєнко. Він розповів про його 125-річну історію, сьогодення і перспективи розвитку, численних випускників (серед яких 114 народних депутатів, двоє з них – очолювали парламент за роки Незалежності України, 24 – голосували за проголошення Незалежності України, та й в нинішньому складі ВРУ теж є наші випускники).

Безумовно, йшлося і про забезпечення якості освіти. Так, сьогодні до послуг студентів більше 400 сучасних навчальних, навчально-наукових і навчально-науково-виробничих лабораторій (і якби не війна, їх було б ще більше). Такими показниками може похвалитися мало який український виш. За випускниками НУБіП – агрономами, інженерами, лікарями ветеринарної медицини та іншими – з відповідною оплатою праці і різними бонусами стоїть черга з бізнесу. Звісно, за умови, що вони сумлінно навчалися. Сьогодні заледве не в кожній успішній українській чи зарубіжній ком-

панії, що працюють на ринку України і так чи інакше дотичні до аграрного сектору, у штаті є фахівці з дипломом НУБіП.

Відповідальний секретар приймальної комісії Сергій Ковалевський розповів про особливості вступної кампанії у 2024 році, акцентуючи увагу на основних правилах вступу.

Але ж студентське життя – це не тільки власне навчання, а й соціальний (про що розповів очільник сенату Студентської організації Олександр Вергелєцький), творчий і спортивний розвиток (на чому спинилися завідувачі кафедр фізичного виховання і культурології – Микола Костенко Ірина Майданюк). А завідувач кафедри військової підготовки Валерій Шевчук, враховуючи реалії воєнної пори, ознайомив присутніх з можливостями здобуття тут воєнних знань та офіцерського звання.

До та після офіційної частини гості розділялися, так би мовити, за інтересами: відвідали навчальну базу і гуртожитки факультетів та ННІ, котрі їх зацікавили, і просто оглядали територію університету і кампусу.

Результат же цих зустрічей покаже вступна кампанія-2024. А практика останніх років свідчить: серед зарахованих на перший курс більшість тих, хто визначився з вибором університету і фаху саме після відвідин Дня відкритих дверей.

НУБіП очима школярів...

Дні відкритих дверей вже стали для нашого університету доброю традицією. Щороку вони збирають цікаву молодь, яка приходить на власні очі побачити університет, познайомитися з його структурою і людьми та зробити свій важливий вибір – вибір фаху. А ставши студентами НУБіП, ці молоді і цікаві люди привносять з собою щось нове.

*Дарина Нікітченко,
ЗОШ №160 (м. Київ):*

- Маю інтерес до світу фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку. Тому хотіла б навчатися на економічному факультеті. І навіть спеціальність вже обрала

- "Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок". Моя мета досить амбітна: хочу зробити свій внесок у розвиток економіки України та забезпечити стабільність фінансової системи. Чому б ні?

Ставити високі цілі вважаю за правильне і досяжне. Головне, підібрати для їхньої реалізації відповідні інструменти. Перший з яких – якісна освіта. І тут НУБіП вважаю найкращим вибором. Хороші викладачі, потужна матеріально-технічна база та можливості навчання і стажування за кордоном – гарний фундамент для успішної кар'єри.

*Марина Савченко,
ОЗО академічного ліцею 1
(м. Богуслав):*

- Вперше про НУБіП почула від знайомих, яким дуже подобається тут навчатися. Обрала фах еколога: хочу присвятити своє життя допомозі природі, природним ресурсам, можливо, працювати у заповіднику чи подібній організації. А здобути його планую тут.

Під час знайомства з факультетом захисту рослин, біотехнологій та екології нам показали сучасні прилади для вимірювання вмісту важких металів і різних токсикантів у рослинах, ґрунті та воді, електронні мікроскопи, де можна детально розглянути поведінку живих організмів, їх форму, морфологічну будову, певні особливості. Це так класно, хочу теж попрацювати в таких лабораторіях!

*Олександр Бабенко,
школа № 132 (м. Київ):*

- Як ви думаєте, куди йти хлопцю, у якого і прадід енергетик (свого часу керував РЕС), і батько працює в цій сфері? Правильно, тільки сюди ж, в енергетику. Особливо зараз, коли після жорстоких обстрілів минулої зими кожен українець відчув значення цієї професії для країни і для кожної домівки. Лишилися зробити вибір вишу. Зараз обираю між Київською політехнікою і НУБіП. Побувавши в ННІ енергетики, автоматично і енергозбереження і

побачивши його сучасні лабораторії та нещодавно обладнаний полігон розумних електромереж, думаю, все ж опануватиму спеціальність «Електроенергетика, електротехніка і електромеханіка» тут.

*Роман Баліцький,
специкола №196 (м.Київ):*

- Я на 99 відсотків впевнений, що буду навчатися саме в НУБіП, і цьому є кілька причин. По-перше, найкращі рекомендації йому дає наша добра знайома, яка тут навчалася і вже отримала диплом. По-друге, хочу пов'язати своє майбутнє зі Збройними Силами України, як і мій старший брат, який теж нещодавно закінчив НУБіП і підписав контракт з ЗСУ: сьогодні він відповідає за стан харчування у підрозділах.

Зараз Україна переживає надскладні часи, російський ворог топче нашу землю. Маємо думати, як його здолати. Особисто я розглядаю кар'єру військового, тому обираю між спеціальностями харчової технології (адже бійців потрібно забезпечувати і годувати) або ветеринарна медицина забезпечення сил і військ. І от прийшов на День відкритих дверей. Сподіваюся, після нього і зроблю кінцевий і вірний вибір.

*Назар Кулібаба,
школа-гімназія №179 (м. Київ):*

- Про НУБіП знаю давно: тут вчиться старша сестра. Вона вже в магістратурі, опановує транспортні технології. А я люблю відчувати в руках метал, працювати з ним. Тому розглядаю інженерну спеціальність і можливо щось пов'язане з 3D моделюванням. Поки ж свій вибір зупинив на механіко-технологічному факультеті. Вирішив здобувати класичну інженерну освіту, яка дасть гарний фундамент і згодом дозволить розширити спектр навичок. Час покаже, а можливостей для розвитку НУБіП, як виявилось, дає багато.

... і випускників коледжів

*Вікторія Гутман,
студентка 4-го курсу
спеціальності «Агрономія»
(Заліщицький фаховий
коледж імені Є.Храпливого):*

- Я вже обрала не тільки університет – НУБіП, а й факультет – агробіологічний. Велику роль у цьому відіграли розповіді знайомих, які тут навчаються і навчалися. Всі вони відзначають високий професійний рівень викладання, те, що заняття проходять цікаво і доступно, а теоретичний курс поєднує зі значною кількістю практичних занять. Тож переконана, що саме це місце, де здобуду якісну вищу освіту, щоб бути успішною та затребуваною на ринку праці.

*Катерина Кречко
(Мукачівський
фаховий коледж):*

- Зараз я закінчую четвертий курс відділення ветеринарної медицини. Проходячи виробничу практику, зрозуміла, що сьогодні майже немає людини, яка б не користувалася результатами діяльності ветеринарного спеціаліста. І не тільки на селі. В містах люди все більше звертаються до природи, утримуючи в своїх оселях собак, котів, декоративних птахів та тварин, а на дачних ділянках – і продуктивну худобу та птицю. Тому часто й вони потребують допомоги спеціалістів ветеринарної медицини.

І оскільки цього року я закінчую навчання в коледжі і отримаю диплом фахового молодшого бакалавра за спеціальністю «Ветеринарна медицина», маю вирішити, з яким закладом вищої освіти поєднати подальшу долю. Але саме те, що наш коледж є підрозділом такого знаного в світі університету, як НУБіП України, надає його студентам чимало переваг та можливостей, перша з яких – продовження навчання тут за скороченим терміном навчання. Тож мені точно сюди. Впевнена, після факультету ветеринарної медицини стану хорошим та затребуваним спеціалістом.

*Анна Мартишевська,
студентка 3-го курсу
спеціальності «Облік
і оподаткування»
(Бобрівський фаховий
коледж імені О.Майновий):*

- Життя у нашому коледжі цікаве. Ми навчаємося, долучаємося до роботи у Всеукраїнських науково-практичних конференціях, олімпіадах, творчих конкурсах, займаємося спортом. А зараз для нас, третьокursників, настала напружена і відповідальна пора: дуже скоро ми завершимо навчання та отримаємо дипломи фахового молодшого бакалавра. І постає питання: куди піти вчитися далі щоб здобути вищу освіту? Я свій вибір вже зробила – НУБіП. Обирала за його можливості і престиж. Адже, як говорив Білл Гейтс, хочеш бути успішним, спілкуйся з успішними!

*Каміла Стройн і
Ростислав Карток,
студенти 3-го курсу
спеціальності «Фінанси,
банківська справа та
страхування» (Мукачівський
фаховий коледж):*

- Вибір коледжу себе виправдав: тут ми переконалися, що професія фінансиста є однією з найкращих і дає можливість працювати на добре оплачуваній роботі. Державні органи різних рівнів, банки, біржі,

Закінчення на стор. 4

Вікторія Гутман

Катерина Кречко

Анна Мартишевська

ВСТУПНА КАМПАНІЯ 2024

Каміла Стройн

Ростислав Карлюк

У ПОШУКУ КРЕАТИВНОЇ І ВМОТИВОВАНОЇ МОЛОДІ

Закінчення. Поч. на стор. 3

фінансові компанії, інвестиційні фонди, економічні та фінансові служби підприємств і організацій, страхові компанії, пенсійні фонди – і це неповний перелік місць можливої працевлаштування. Але потрібна вища освіта. Тому плануємо продовжити навчання, причому саме в НУБіП – університеті, що має високий рейтинг серед вишів України, дотримується високих стандартів в освіті, застосовує в освітньому процесі провідні технології, має великий професорсько-викладацький склад і розвинуту міжнародну співпрацю. Навчатися в такому престижно і перспективно.

Катерина Федорченко,
студентка ОПП

«Садово-паркове господарство»
(Боярський фаховий коледж):

– Навчаючись у дев'ятому класі, я постала перед вибором майбутньої професії і, звичайно, закладу освіти. Без жодних сумнівів обрала Боярський фаховий коледж, який має багато переваг: широкий спектр освітньо-професійних програм, професійний педагогічний колектив, прекрасне місце розташування, доброзичлива атмосфера, належні умови для розвитку особистості і, найголовніше – можливість продовжити навчання в одному з найпрестижніших закладів освіти України – НУБіП.

Навчаючись на ОПП «Садово-паркове господарство», поглиблено вивчала фахові дисципліни і, сподіваюся, отримала надійний фундамент для продовження навчання в омріяному університеті. А ще я беру участь у студентському самоврядуванні і планую продовжити свою

реалізацію і в цьому напрямку. Адже Студентська організація НУБіП дуже потужна і дає багато можливостей.

Дмитро Мельник, студент 4-го курсу спеціальності «Інженерія програмного забезпечення» (Рівненський фаховий коледж):

– Вважаю символічним, що до НУБіП України я потрапив напередодні Дня студента. Поки побачене подобається: розташування, навчальні корпуси, аудиторії і лабораторії. Оскільки наш коледж є структурним підрозділом НУБіП, я чув чимало гарних відгуків від вступників попередніх років, а також від викладачів коледжу, які часто бувають тут у робочих поїздках.

Софія Рябцун,
студентка 3-го курсу ОПП
«Облік і оподаткування»
(Ірпінський фаховий коледж):

– Після закінчення коледжу і здобуття освіти фахового молодшого бакалавра хочу вступити на економічний факультет НУБіП. Обрала спеціальність «Облік і оподаткування», бо переконана, що саме вона відкриває багато можливостей для професійного росту. А оскільки наш коледж є структурним підрозділом НУБіП, маю достатню уяву про цей заклад і переконана, що тут на мене чекає активне, насичене та цікаве студентське життя. Диплом цього престижного вишу відкриває широкий спектр кар'єрних можливостей, що дозволить стати компетентним висококваліфікованим спеціалістом у сфері обліку й оподаткування. Впевнена, завдяки НУБіП України, зможу здійснити свою мрію – стати успішним бухгалтером.

Ірина Кушніренко,
Максим Потаненя

Дмитро Мельник

Софія Рябцун

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ПРОМИСЛОВА ЕСТЕТИКА: ДАВАЙТЕ РОБИТИ ЦЕ КРАСИВО

«Університетський кур'єр» розпочинає цикл інтерв'ю з керівниками компаній-партнерів НУБіП, які долучаються до зміцнення і розширення матеріально-технічної бази нашого університету. Перше з них – інтерв'ю з директором ТОВ «СІКАМ Україна» Володимиром Дрьомовим. Компанія, яку він очолює, безпосередньо причетна до створення полігону «розумних електромереж»: ННІ енергетики, автоматизації і енергозбереження.

– Володимире Вікторовичу, що представляє собою ваша компанія? Які основні напрями її діяльності?

– Наша компанія є українським підрозділом французького виробника обладнання для будівництва електричних ліній SICAME group. В Україні ми працюємо з 2006 року, постачаючи продукцію для натягування, підвішування, з'єднання зовнішніх електричних ліній напругою від 1 до 330 кіловольт.

– Які принципи сповідує ТОВ «СІКАМ Україна» при формуванні кадрового забезпечення?

– У нас невеликий колектив, тому внесок кожного суттєво впливає на кінцевий результат. Ми ніколи не задовольняємося «задовільною» якістю виконання завдань: робота кожного на своєму місці має бути бездоганною. А це непросто. Розробити новий класний продукт, або постачати продукцію завжди швидко і в повному обсязі – це не просте завдання.

Тому підбираємо людей, достатньо сміливих, щоб взяти на себе відповідальність в разі потреби, і достатньо відповідальними, щоб закінчити те, що почали. А для цього необхідна і висока кваліфікація, і мотивація, і пристрасне відношення до справи, якою займаєшся. Люди байдужі, які просто формально виконують службові обов'язки, у нас не приживаються.

– Чи працюють у вас випускники НУБіП України?

– Так. У нас їх працює троє – приблизно 10% від штатного складу, але за значимістю для компанії це набагато більше. Оскільки всі вони є ключовими особами – кожен за своїм напрямком діяльності. Не знаю, чи це заслуга вишу, чи відіграли роль інші фактори, але сильною стороною кожного з них є вміння самостійно визначати точки прикладання зусиль і висока самодисципліна, щоб систематично працювати, аби доводити завдання до 100% виконання.

– Як сталося, що саме Ваша компанія долучилась до спорудження інноваційного освітнього об'єкту в ННІ енергетики, автоматизації і енергозбереження?

– Можете вірити, можете ні, але абсолютно випадково. Оскільки ми постачали обладнання для будівництва ліній, до нас звернувся один з клієнтів з проханням надати певну продукцію для полігону SmartGrid. Уважніше придивившись до проекту, побачили в ньому гарну можливість продемонструвати студентам і нашим клієнтам важливість того, що необхідно побудувати Grid, перш ніж будувати Smart. Пізніше нам також вдалося долучитися до проекту нашого партнера – українського виробника реклоузерів компанію «Автоматизація електромереж».

– Яку частину проекту реалізувала саме ваша компанія?

– Ми займаємось досить простими речами: як підвісити та натягнути електричну лінію, зробити електричні з'єднання – це не rocket science. Наша справа – це арматура, ізолятори, тра-

верси. Це все базові речі, тому говорити про це зараз зовсім не так популярно, як обговорювати SmartGrid концепції. Однак нашим працівникам добре відомо, що в нашій країні і в цій царині ще є над чим працювати.

– Поділіться, будь ласка, своїми враженнями про спільну роботу з фахівцями інституту у межах згаданого проекту.

– Це не перший наш спільний проєкт з НУБіП: ми вже працювали разом і над обладнанням класів, і були задіяні в освітньому процесі в форматі онлайн.

Головне, що є у працівників кафедри електропостачання, ініціатива та бажання постійно розвиватися. Мені дуже імпує проактивна позиція ваших викладачів, тому ми завжди раді бути корисними.

Пристаюючи до проекту, ми, звичайно, сподівались отримати якийсь позитивний піар і підвищити обізнаність про нашу продукцію. Я не сподівався, що така діяльність може бути доцільною суто з комерційної точки зору. Довелося вкластися – і не тільки матеріально.

Мушу визнати, що помилявся: в перший же тиждень після завершення проекту ми отримали замовлення на 20 роз'єднувачів нової моделі для ліній 20 кВ. Клієнт просто побачив його на новозбудованому полігоні. Наші партнери з «Автоматизації електромереж» також отримали декілька замовлень. Оскільки зупинити співпрацю з НУБіП ми не збираємося, то можна очікувати, що подібні «щасливі випадки» будуть траплятися і в майбутньому, тож будемо мати навіть достойний термін комерційної окупності.

– Чи плануєте та маєте намір продовжувати співпрацю з ННІ енергетики, автоматизації і енергозбереження?

– Ми вже переконалися, що співпраця з освітнім закладом може приносити не тільки плюсики у карму. Я вважаю, що такі спільні проєкти можуть бути надзвичайно корисними для всіх сторін – і для студентів, і для вишів, і для компанії. Складність якраз і полягає в тому, щоб відшукати форми співпраці, які працюють насправді. А потім ще є брак часу, щоб забезпечити належний рівень виконання.

Ідея крайнього проєкту, що була згенерована викладачами ННІ, – надзвичайно вдала. Як бачимо, наочна демонстрація обладнання: те, як воно встановлене в лініях, викликає зацікавленість у студентів. Це мені здається найважливішим.

Наступним логічним кроком було б використання елементів полігону до навчального процесу не тільки на рівні демонстрації, а й пряме включення у навчальні плани. Не могу судити, які тут є складнощі в питаннях їх корекції, техніки безпеки та інших формальних процедур вищої освіти. Але мені видається доцільним, щоб майбутні спеціалісти – енергетики ще у виші принаймні спробували і побачили приклади виконання практичних робочих операцій.

Наша компанія за визначенням не може мати великий штат працівників. Ми процесійно-креативний офіс інноваційного виробника, і масштабування

бізнесу не пов'язане зі збільшенням штату. Більшість випускників ННІ енергетики, автоматизації та енергозбереження будуть затребувані в енергокомпаніях та енергомонтажних організаціях. Для нас же життєво важливим є підвищення рівня культури будівництва електричних ліній. Щоб спеціалісти, які працюють у галузі, розуміли важливість використання якісних комплектуючих, дотримання нормативів при виборі обладнання, будівництва. Можливо, хтось скаже, що ми занадто багато очікуємо, особливо з огляду на теперішню воєнну дійсність і стан енергетики, але хотілося б, щоб у майбутніх спеціалістів був сформований належний рівень очікувань щодо промислової естетики при будівництві ліній електропередачі. Якщо ми все одно будемо ліній – то давайте робити це красиво!

– Який, на ваш погляд, формат співпраці компанії з університетом найбільш перспективний – дуальна освіта, створення місць практичного навчання на базі освітнього закладу, практики чи стажування на підприємстві, виділення стипендій кращим студентам?

– Все це має персонально впроваджуватися якомога скоріше (окрім, можливо, проходження виробничої практики на підприємстві). Ми б з радістю брали спеціалістів дуального навчання, наскільки я знаю, такий позитивний досвід є у Дніпровській політехніці. Вона видається досить вдалою і може замінити виробничу практику.

Елементи навчання на базі освітнього закладу для власних клієнтів ми вже використовували. Дякую, що НУБіП надав нам таку можливість. А от виділення стипендій кращим студентам ми ще не практикували. Але готові розглянути таку можливість. Хоча тут є і юридичні, і організаційні складнощі, але ми готові взятися за їх подолання із достойними потенційними кандидатами.

Крім цього, ми сподіваємось і вже плануємо долучитися до участі в програмі профільних олімпіад по нашій 141 спеціальності – це те, що робить онлайн сервіс SiCAD, який ми розробляємо, і це ті скіли, які треба студентам прокачувати. Бо інакше це взагалі будуть знання, якими володіють лише одиниці.

Маємо також ідеї щодо проведення професійних конкурсів серед творчих колективів студентів. Хоча війна вносить свої корективи і робота на перспективу дещо сповільнилася. Бо, звичайно ж, більше уваги потребують поточні, невідкладні справи, ми не плануємо чекати до перемоги, щоб продовжити нашу співпрацю з вишами. І ННІ енергетики, автоматизації і енергозбереження НУБіП, сподіваюсь, буде одним з наших основних партнерів у цьому.

– Дякую за розмову.

Розмовляв
Валентин Обрамбальський

ДУХОВНІСТЬ

О, МОВО РІДНА...

Національний диктант єдності в стінах НУБіП

Уже понад тридцять років поспіль День української писемності та мови має статус державного свята. Цього дня українці у різних кутках країни та за кордоном об'єднуються для написання Національного диктанту єдності.

Щороку диктант пишуть і у всіх закладах вищої освіти, формуючи таким чином у молоді національну ідентичність, розуміння своєї мови, писемності і традицій. Уже другий рік поспіль пишуть диктант і в окопах – зі зброєю в руках, відстоюючи наше право говорити українською.

Радіодиктант завжди звучить у прямому ефірі на телебаченні

України. Цього року його автором була лауреатка Шевченківської премії Катерина Калитко, а читав український театральний режисер, актор театру та кіно Олексій Гнатковський.

Вже традиційно до написання Національного диктанту єдності долучилися викладачі, співробітники та студенти НУБіП. Хтось з них робить це багато років, а хтось – вперше.

- Це мій дебют, бо писала диктант вперше і зраділа, дізнавшись, що диктувати його буде актор мого улюбленого фільму «Довбуш», – ділиться майбутня журналістка Йордана Курганевич. – Стосовно складнощів, то для мене були незрозумілими паузи Олексія в розстав-

ленні розділових знаків, невірні наголоси в деяких словах. Хоча в цілому сподобалося, але не впевнена в своїх силах, тому відправити текст на перевірку не ризикнула. Та тепер буду писати диктанти щороку.

А ще студенти-журналісти аплодували, коли побачили в ефірі ведучу Суспільного Галину Бабій, яка напередодні була у нас в гостях – в університетській медіалабораторії.

*Марія Радіонова,
студентка спеціальності
«Журналістика»*

У царстві українського слова

До Дня української мови та писемності майбутні журналісти та соціальні працівники взяли участь у лінгвістичному дійстві – «Сила народного й літературного слова».

Його модераторка – доцентка кафедри журналістики та мовної комунікації Ніна Степаненко підготувала для двох команд цікаві та наповнені патріотично-інтелектуальним змістом конкурсні завдання, запропонувавши інформацію про трагічне й величне рідного слова, малознані відомості про лексичний, фразеологічний, словотвірний, граматичний, графічний лад мови та яскраво ілюструвавши їх.

Обидві команди були активними і продемонстрували високий рівень знань з української мови та креативність. Вони знаходили оригінальні виходи з найскладніших ситуацій, зуміли згуртуватися і домоглися колективного успіху. Зрозуміло, що перемоги прагнуло кожному, але вийшло так, що з незначним відривом першість виборили журналісти. Ну, а призи – цікаві мовознавчі студії – отримали обидві.

*Ірина Зезуль,
Йордана Курганевич,
студентки спеціальності
«Журналістика»*

Українська мова в поетично-пісенному вимірі

Цей день літературним батлом «Поетична пара» відзначили і студенти спеціальності «Садово-паркове господарство».

В аудиторії університетського ботанічного саду ми читали улюблені вірші відомих українських поетів. Зву-

чали поезії Василя Стуса, Василя Симоненка, Ліни Костенко, Сергія Жадана, Івана Франка, Тараса Шевченка, Павла Тичини, Максима Рильського.

А найнесподіванішим у цьому поетичному змаганні виявився вірш Михайля Семенка «Місто». Хаотичність і складність Семенкового тексту унаочнили суть мистецтва: розпізнати у творі щось своє, близьке лише тобі. В аудиторії ставало дедалі цікавіше, тож коли дійшла черга до поезії Дмитра Павличка «Два кольори», ми несподівано навіть для себе почали співати гуртом.

Згадка багатьох народних пісень створила в аудиторії дух єдності, який із радістю підхопила наша чудова викладачка української мови – доцентка Ніна Жежера, яка й ініціювала цей батл.

*Олександра Якимець,
Тетяна Куліш,
студентки 1-го курсу
спеціальності
«Садово-паркове господарство»*

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

"А ви думали, що Україна так просто. Україна – це супер. Україна – це ексклюзив. Вона загартована найвищим гартом. В умовах сучасного світу їй немає ціни".

Ці пророчі слова Ліни Костенко найкраще характеризують нашу країну – хоробру, незламну, дивовижну. Завдання кожного українця зараз, де б він не знаходився, розповідати про свою країну, про націю нескорених.

І ось, перебуваючи у Університеті Лінії (КНР), я намагаюсь не тільки викладати хімічні дисципліни, а бути культурним амбасадором моєї країни. Так, проводячи лабораторні дослідження, отримавши жовто-блакитні кольори, я звернула увагу студентів, що це кольори нашого прапора і розповіла про основні символи нашої Батьківщини.

А минулого тижня ми разом з професоркою Аллою Клепко провели культурний захід, на якому познайомилися китайських колег і студентів з українською культурою, музикою, одягом, національними стравами та найбільшими святами.

До речі, студенти були в захопленні від сучасної української музичної культури. Особливо їм сподобалася пісня «Стефанія», а альбоми співачки ONUKA майже всі китайські студенти завантажили до свого плейлиста. Сподіваюсь, що знайомство з українською культурою

дасть змогу людям, які живуть навіть за 7 тисяч кілометрів, зрозуміти унікальність і феномен нашої держави.

А вже в приватній розмові мої китайські студенти пообіцяли: як тільки відкриють авіасполучення, обов'язково відвідають Україну і спробують усі страви української національної кухні. Тож сподіваюсь, що це буде вже дуже скоро...

*Ольга Кравченко,
доцентка кафедри
аналітичної і біоорганічної
хімії та якості води*

ДО РОКОВИН ГОЛОДОМОРУ

У четверту суботу листопада українці вшановують пам'ять жертв голодоморів, запалюють свічку у вікні – як пам'ять про мільйони українських жертв радянського терору. Цього року це вже 90-ті роковини Голодомору 1932 – 1933 років в Україні.

І це – незагоєна рана у генетичній пам'яті нашої нації. Все більше країн визнають Голодомор геноцидом українського народу. Кафедра філософії та міжнародної комунікації організувала науково-практичний семінар «Голодомор 1932-1933 років: геноцид української нації». Він об'єднав вчених, істориків, дослідників та громадськість для обговорення подій тих років, їхніх наслідків та впливу на сучасний світ.

- 90 років після геноциду радянського окупанти, цього разу рашист-

ські, знову прагнуть знищити нашу ідентичність, культуру, мову, тобто українську націю як таку, – зазначила декан гуманітарно-педагогічного факультету Інна Савицька. – Та ми, українці, сьогодні маємо власну державу, Збройні Сили, згуртовані та разом працюємо на перемогу. І в цьому нам допомагає весь цивілізований світ.

*Вікторія Шеховцова-Бурянова,
асистентка кафедри
філософії та міжнародної
комунікації*

НАВЧАЛЬНА БАЗА

У НУБіП СТАРТУВАВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ГРАНТ TREATY

На технічних факультетах – механіко-технологічному і конструювання та дизайну – запрацювали курси підвищення кваліфікації за програмою TREATY «Розвиток глибоких технологічних талантів для переходу на чисту та стійку енергію» для науково-педагогічних і наукових працівників аграрних закладів вищої освіти.

- Це європейський проект, в якому беруть участь п'ять вишів, з яких чотири європейські – Датський технологічний університет, Кіпрський інститут, Університет Кастілья-Ла Манча, грецький Інститут розвитку підприємництва і наш НУБіП України, – представляє грант керівник проекту професор Геннадій Голуб. – Він спрямований на впровадження суспільству основних аспектів постанови Генеральної асамблеї ООН щодо

пошуку талановитих студентів і стало розв'язанням суспільства. Проект триватиме до кінця року і за успішної реалізації має усі шанси на пролонгацію.

До навчання в межах проекту вже залучено понад 300 студентів технічних факультетів, 40 НПП і більше 50 виробничників аграрної сфери.

*Наталія Цивенкова,
доцент кафедри технічного
сервісу та інженерного менеджменту імені М.П. Момотенка*

СПОРТ

ГИРЬОВИКИ НУБІП – КРАЦІ В СТОЛИЦІ

Цього року чемпіонат міста Києва серед студентів ЗВО з гирьового спорту зібрав 65 гирьовиків. НУБІП на ньому гідно представили 12 спортсменів, 3 з яких – дівчата. Вони вибороли 9 медалей. Золото завоювали Євгенія Кедич, Андрій Авраменко, Роман Марченко, Валентин Бербеничук, Володимир Кульківський. Срібло у Іванні Кедич, бронза – у Софії Шевчук, Анатолія Кривця і Сергія Ігольникова. А в загальному заліку збірна НУБІП посіла перше місце серед вишів столиці.

Віталій Андріяш, викладач кафедри фізичного виховання

КОЛЕКТИВИ

125-РІЧЧЮ КАФЕДРИ РОСЛИННИЦТВА

Своє 125-річчя відзначила ровесниця університету – кафедра рослинництва. До цього ювілею колектив провів V міжнародну науково-практичну конференцію «Тенденції та виклики аграрної науки в умовах війни».

Діяльність кафедри тісно пов'язана з історією нашої держави, подіями, які відбувалися на зламі сторіч, – зародженням та створенням навчальних закладів, наукових установ, революційними змінами в країні, роками репресій та війн, інтеграції в світовий освітній та науковий простір. Сучасна кафедра рослинництва – це згуртований колектив однодумців, де гармонійно поєднуються досвід з молодістю, наука з виробництвом, співпраця з студентством.

Вітаючи учасників, перший заступник міністра аграрної промисловості та продовольства Тарас Висоцький відмітив значний вклад нашого колективу в розвиток аграрної промисловості України, підготовку висококваліфікованих кадрів, співпрацю в науково-методичних комісіях міністерства.

Приймали вітання і від ректорату, керівництва агробіологічного фа-

культету, партнерів з Варшавського університету наук про життя, колег з Інституту біоенергетичних культур і цукрових буряків, Національного ботанічного саду ім. М.М. Гришка, роботодавців і успішних випускників.

Заступниця генерального директора з питань персоналу ІМК Анастасія Сень привітала колектив від імені відомого агрохолдингу, більшість працівників якого – випускники НУБІП. Вона підкреслила тісний зв'язок з університетом – як у підготовці майбутніх фахівців, так і участі вчених у виробничих процесах. А подарунком до ювілею став донат 125 тисяч гривень, який холдинг перерахував бригаді «СПАРТАН» Національної гвардії України. Що тут скажеш: який час, такі й подарунки.

*Світлана Каленська,
завідувачка кафедри
рослинництва*

НАШІ ЮВІЛЯРИ

У жовтні свій ювілей святкували:

50-літній – завідувачка кафедри екології агросфери та екологічного контролю **Олена Наумовська**, оператор копійовальної техніки редакційно-видавничого відділу **Сергій Волкевич**, закрійниця швейного цеху **Алла Сидоренко**, майстер виробничого навчання кафедри автоматизації та робототехнічних систем **Юрій Цицорський**;

55-літній – головний механік **Петро Виштак**, професорки **Інна Левицька** (кафедра ресторанно-готельної справи та туризму) і **Світлана Рогач** (кафедра економіки), доцент кафедри комп'ютерних систем, мереж та кібербезпеки **Олег Кулінич**, двірник **Таніта Позняк**;

60-літній – провідний інженер відділу програмного забезпечення **Юрій Данько**, старша лаборантка кафедри агрохімії та якості продукції рослинництва **Тетяна Котенко**, завідувач навчально-тренувального комплексу кафедри військової підготовки **Михайло Ярмурагій**, каштелян гуртожитку №2 **Людмила Розпутня**, чергова **Світлана Казіміренко**;

65-літній – провідний інженер Українського НДІ радіології **Галина Новицька**, завідувачка гуртожитку №13 **Марія Мудрик**, чергова **Людмила Погребна**;

75-літній – доцент кафедри автоматизації та робототехнічних систем **Анатолій Гладкий**.

Ректорат університету, профком викладачів і співробітників, а також редакція газети "Університетський кур'єр" щиро вітають наших колег з цими життєвими подіями і зичать міцного здоров'я, благополуччя та подальших успіхів.

ТАЛАНТИ І ПРИХИЛЬНИКИ

ЧУМАЦЬКИЙ ШЛЯХ КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ

18 листопада в університеті відбувалася атестація творчих колективів кафедри культурології на підтвердження або присвоєння звання «Народний аматорський колектив».

– Шлях до отримання звання «народний артист України» – довгий і нелегкий, до «народний аматорський колектив» – також, адже колектив аматорський, а атестаційна комісія – професійна, – певна завідувачка кафедри культурології Ірина Майданюк. – Та студентство – молодь креативна і завзята, тому твердо вирішили: ті, хто захищає звання, – захистять, а ті, хто прагне отримати, – обов'язково впорається і отримає!

Першими з колективів на сцену випало вийти народному ансамблю пісні і танцю «Колос» імені С.А. Семеновського. За лаштунками – тривожно: титулована комісія налаштована серйозно і принципово. Проте вже після польки-в'юнки, виконаної запальною хореографічною групою, молодь дещо заспокоїлася. Майже вся програма хорової групи була підготовлена саме для атестації: вперше почули слухачі «Пляч чайки» М.Яворика, українські народні «Наступає чорна хмара», «В коморі мука»... Але особливо комісію вразила спільна постановка хорової та балетної групи – «Вербовая дощечка»... А тут таки стоп! «Колос» поповнився надзвичайно талановитою першокурсницею – Владиславою Дьяковою з факультету харчових технологій і управління якістю продукції АПК – і вона не підвела колектив!

Козаки і козачки з «Колоса» довели, що українська народна культура – це продовження життя. Для усіх. Для молоді – також. Член атестаційної комісії – соліст Академічного ансамблю пісні і танцю Національної гвардії України і заслужений артист України Владислав Зайцев – при обговоренні запитав керівників: «А чим ви їх берете? Що робите, щоб вони ось так переймалися культурою нашого народу?» Відповіли не керівники, а секретарка комісії – начальниця сектору Київського міського центру народної творчості та культурологічних досліджень Наталія Забужко: «Я також запитувала "колосоців", чому вони сюди ходять. А вони знизали плечима: «А хіба сюди можна не ходити?»

«За все, що маю, дякую тобі...» Дякую кожному студенту, кожному випускнику, який долучився до цього дійства, дякую нинішнім керівникам ансамблю – заслуженому працівникові культури Юрію Карнауху, доктору мистецтв Тарасу Кушніру, старшому викладачеві Ользі Сауріній – за успіх і неймовірну атмосферу!

Народному жіночому вокальному ансамблю «Октава» виступати було складніше, адже від часу присвоєння колективу звання «народний» склад помінявся на 100 відсотків, першому керівникові – Ніні Меліковій – довелося виїхати за кордон, бо її будинок в Ірпені був зруйнований у перші дні російської навали. Проте викладач кафедри культурології Ірина Литвиненко зробила все можливе і неможливе для того,

щоб і «Чорноморець», і «Ти до мене не ходи», і «Палала» зазвучали по-новому. А от «Місто спить», «Сонце гасне над рікою», «Київський вальс» – класика української естради у виконанні молодих талановитих студенток – підкреслили, що «гармонійні октави – божественні, чудові...»

Це про підтвердження. Але два колективи просили надати їм звання «народний». Першою стала студія академічного, естрадного і джазового співу, створена давно народною артисткою України Наталією Шелепницькою. Сьогодні колективом керує докторка філософії з історії та археології, президентський стипендіат Владислава Чайка, яка лише рік, як приступила до цієї роботи, але її креативність, працелюбність і вміння зацікавити молодь уже дали свої плоди. І вона, і кожен учасник чи учасниця студії усвідомлювали, що про колектив знають, тому очікують багато. І студенти показали: багатьом «народним» до них далеко! Була і потужна підтримка – за студію прийшов виступати її випускник Данило Карачевський.

До речі, ця осінь для учасників студії виявилася щедрою на перемоги у Всеукраїнських і міжнародних конкурсах. Вони зібрали неабиякий урожай. Лауреатками першої премії стали першокурсниця гуманітарно-педагогічного факультету Анастасія Кулакевич – у Всеукраїнському двотуровому конкурсі мистецтв «Незалежна творча Україна», четвертокурсниця Єлизавета Титенко – у Всеукраїнському конкурсі "День народження таланту" і міжнародному конкурсі мис-

тецтв. А гран-прі у останньому виборола ще одна першокурсниця гуманітарно-педагогічного факультету – Софія Майструк.

А тепер – «7 сходинок». Студія під керівництвом народного артиста України професора Романа Рудого має багаторічну історію (її випускник Тарас Кушнір сьогодні керує хоровою групою народного ансамблю пісні і танцю «Колос»). Тут – і вокалісти, і інструменталісти, і... «Лелеча доля», «Балада про мальви», «Незалежна душа», «Сто доріг», «Намалой мені ніч», «Втрачені ілюзії», «Вечір у Венеції», «Іхали козаки» – це виглядало справді «вишенькою на торті». Недарма член комісії народний артист України Євген Коваленко (художній керівник вокально-інструментального ансамблю «Кобза») наголосив:

– Така студія – рідкість!

А тепер скажіть, що спільного між Чумацьким шляхом і кафедрою культурології? Якщо перший – це скупчення численних зіркових систем, відомих ще нашим предкам, то друга – теж має чимало зірочок сцени, які формуються і гартуються саме тут, в університеті.

Тож «Колос» і «Октава» підтвердили звання «народний», а «7 сходинок» і студія академічного, естрадного і джазового співу його отримали. А ще за кілька днів потому так ж випробування успішно пройшов і університетський народний театр "Березіль" (керівник – старша викладачка Наталія Тітенко). Його вистава «Випадок в готелі Дю Комерс» за п'єсою Френсіса Вебера, як і завжди, зібрала численну вдячну аудиторію.

Валентин Обрамбальський

У НІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року – як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЄР"

Свідоцтво про державну реєстрацію: КІ №1189 ПР від 02.04.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: головний редактор Валентин Обрамбальський

Над номером працювали:

Дизайн, верстка – Антон Осмак

кореспонденти Ірина Кушніренко, Максим Потопеня

фото номера: Геннадій Кушанов, Олександр Тітов, Вікторія Волинець

Адреса редакції:

Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15. Редакція – 3-й навчальний корпус, кім. 23. Тел.: 044 527-82-09. E-mail: uk@nubip.edu.ua

Газета виходить раз на місяць.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет: Видавничий центр НУБІП України, Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп.17. тел.: (044) 527-80-49.

Номер підготовлено на базі Видавничого центру НУБІП